

med, hvad den højtærede Minister har udtalt med Hensyn til Fabrikkenes Stilling.

Den højtærede Minister kom slet ikke ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes man overhovedet kan forsvare kun at godtgøre Tolden med et Beløb, der svarer til 60—70 pCt. af den erlagte Told, naar ledende Embedsmænd indenfor Toldetaten har udtalt, saaledes som jeg fremhævede forrige Gang, jeg havde Ordet, at man vilde godtgøre saa godt som hele Tolden for den Del af Varerne, der blev genudført. Det forekommer mig, at Velanstændighedshensyn kræver, at denne Sag bliver ordnet, og det forekommer mig ogsaa nødvendigt, at Centraladministrationen for Toldvæsenet instrueres om i andre Tilfælde af lignende Art, hvor det drejer sig om Godtgørelse af erlagt Told, naar saadan Godtgørelse i det hele finder Sted, da at anvende den samme Kurs eller i hvert Fald den samme Kursbasis ved Godtgørelse af Tolden, som anvendtes, da Tolden blev erlagt.

Jensen (Broby): Det var oprindeligt ikke min Mening at tage Ordet under denne Finanslovbehandling, men det ærede Medlem Hr. Povlsen har rettet et ret hvast Angreb paa Bygningskonsulenterne, specielt paa mig personlig, og derfor nøder det ærede Medlem mig nu til at spille Tingets Tid i nogle Minutter med at give en Forklaring paa, hvordan dette Forhold ligger. Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Povlsen i, at det gælder om at bevare de gamle Præstegaarde, som der er Mulighed for at bevare, og som er virkelig smukke og stilfulde. I denne Henseende skal det ærede Medlem ikke være bange for mig; jeg har i min Virksomhed som Bygningskonsulent gjort, hvad jeg kunde, for at bevare disse gamle Præstegaarde. Men naar det ærede Medlem nævnte Ulsø Præstegaard og kom ind paa en ret stærk Kritik, vil jeg for det første sige, at det ærede Medlem har rimeligvis ikke set Ulsø gamle Præstegaard, for i saa Fald havde han slet ikke talt om, at den kunde bevares. Den gamle Ulsø Præstegaard var i en saadan Forfatning, at det havde været Synd, om man havde kostet en Masse Penge paa at restaurere den, og det lykkedes ved det Afleveringssyn, der fandt Sted, den Gang Jorden skulde overgaa til Udstykning, at faa en Ordning, som jeg mener var god og forsvarlig og derfor har kunnet anbefale, og som ogsaa er blevet gennemført. Thi vi var alle klare over, at det vilde være at spille Penge, hvis man skulde sætte den gamle Ulsø Præstegaard i Stand. Vi fik

derfor en Ordning med Statens Jordlovsudvalg gennem dets Formand, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, saaledes at Menighedsraadet fik Tilladelse til at sælge den gamle Ulsø Præstegaard sammen med 16—17 Tdr. Land, imod at de selvfølgelig indbetalte Jordværdien til Stiftsmidlerne. Paa den Maade lykkedes det Ulsø Menighedsraad at indvinde 16 000 Kr. paa de gamle Bygninger. Naar jeg endvidere tilføjer, at Ulsø Præstegaard laa over en Kilometer fra Kirken, saa forstaa De, at ogsaa Præsten ønskede at komme nærmere til Kirken, og da Menighedsraadet fik 10 Tdr. Land Jord ved Siden af Kirken, var det ret naturligt, at man fik den nye Bygning opført deroppe. Jeg vil altsaa slaa fast, at det lykkedes ved at sælge den gamle Ulsø Præstegaard, som det vilde have kostet urimelig mange Penge at sætte i Stand, at redde 16 000 Kr. til Hjælp til Opførelse af en ny Bygning. De andre Penge, som gaar med til Opførelsen af den nye Præstebolig, betaler Menighedsraadet selv, og jeg tror, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at saa maa de ogsaa have Lov at snakke med om, hvordan det skal indrettes, og skal ikke være nødt til at give sig Arkitekter i Vold.

Naar det ærede Medlem fremfører en saa skarp Kritik af den nye Ulsø Præstegaard, kan det kun være paa Grund af Ukendskab til Forholdene, det kan kun være paa Grundlag af en Artikel, der i Sommer har staaet i „Politiken“, og jeg vil sige til det ærede Medlem: De skal ikke gaa om Bord i alt, hvad der staaer i „Politiken“, for det passer ikke alt sammen. Jeg troede, at det ærede Medlem, som har været Kirkeminister og er Præst, vilde, naar han fører en Sag frem her, undersøge, om det, han siger, virkelig passer. Ellers vil han komme galt af Sted, og det er ikke morsomt for almindelige Rigsdagsmænd at komme galt af Sted, men det er endnu værre, naar man optræder som Præst og skulde være Sandhedsvidne. Den Kritik, det ærede Medlem har ført frem af Ulsø nye Præstegaard, er i Virkeligheden en saadan, at jeg kan forstaa, at han ikke har set den nye Ulsø Præstegaard. Saa megen Tillid har jeg til det ærede Medlem, at jeg tror, han vilde vogte sig for at føre en saadan Kritik frem, hvis han virkelig havde set Forholdene. Den Kritik passer slet ikke; den højtærede Kirkeminister har allerede gjort Rede for, hvor mange Fejltagelser der var. Jeg vil gerne have Lov til at invitere det ærede Medlem ud at se Ulsø nye Præstegaard, for jeg har den Tillid til det ærede Medlem, at han saa